

Босқичлар

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ҳизбут Таҳрирнинг Мабдаи – Ислом.

Фояси – Ислом низомларини ижро қиладиган, оламга унинг даъватини олиб чиқадиган Ислом Давлатини барпо қилиш орқали исломий ҳаётни қайта бошлаш.

Вазифаси – Инсонларни сиёсий, иқтисодий, сақофий, ижтимоий ва бошқа барча муаммоларининг ечими келиб чиқадиган фикрий етакчилик сифатида Исломга даъват қилиш.

Фаолият майдони – бошланиш, ҳаракатланиш ва таянч нуқталаридан иборат.

Фаолият босқичлари:

биринчи – ҳизбий сақофатни пайдо қилиш учун ўрганиш ва таълим бериш,

иккинчи – Умматга таъсир қилиш,

учинчи – ҳокимиятга етиш босқичи.

Фояга етиш ўёли – фикратни ижро қилишнинг ягона тариқати, яъни мабданинг бир қисми деган эътиборда ҳокимиятни олиш. Ҳокимиятга етиш тариқати эса:

а – Исломни чукӯр ўрганиш билан Уммат ичидаги исломий ақлия ва исломий нафсияни вужудга келтиришга таъсир кўрсата оладиган исломий шахсияларни тарбиялаш,

б – Умматга Исломни, уммат манфаатлари ҳақиқатини ҳамда Ислом уларни ҳал қилиб, амалга ошишини кафолатлаганини тушинтириш учун Умматга таъсир ўтказиб у билан бирлашишдан иборат.

Фаолияти – жамоий шаклда, бутун эътиборини жамиятга қаратган холда, Умматга мабдайи сақофат бериш ҳамда исломий ҳаётни қайта бошлаш учун фикрий ва сиёсий кураш олиб бориш.

Ғалабага етиш таянчи – Оламлар Роббиси Аллоҳ субҳанаҳу ва Таоло ҳамда У Зотнинг тез кунда нусрат беришига бўлган қалблардаги заррача шубҳа аралашмаган мустаҳкам иймон.

Ғалабага етиш муддати – –

Бугун эришилган натижага

1.Дунё мусулмонларининг гафлат уйқусидан уйғониши,

– олам узра Ҳалифалик ҳуш-хабарининг тарқалиши,

Даъватчилар кофир ва золимларнинг қаттиқ азоб ва қийноқларига чидашлари билан, жаннатларга сўроқсиз киритиладиган Собирлик,

— жонларини фидо қилишлари билан Саҳобаларнинг қирқталарига тенг келадиган Шаҳидлик,

— куфрнинг тажовузларига парво қилмай, даъватларида мустаҳкам туришлари билан, Аллоҳнинг фаришталари ҳамда барча Пайғамбарлари қиёмат куни ҳавас қиласидиган энг яхши уммат — Уммати Мұхаммад даражасига етдилар ва етмоқдалар.

2. Ўз даъватлари билан, мустамлакачи кофир ва унинг золим малайларининг кенг дунёсини тор қилишга, кунини тунга, тунини қоро зулматга, бойлигу-мансабларини хасрат-надоматга, ўзларини Ислом деса гапидан, варақа деса йўлидан адашадиган, ҳатто муслима қизалоқларнинг ҳижобчаларини кўргандага лабларига учук тошадиган даражада даҳшатга сола олдилар.

Эртага:

— мустамлакачилик, унинг фикрий етакчилиги ва у ўрнатган барча шаклдаги ҳукмронлик устидан,

— мустамлакачиликнинг малайлари бўлмиш золим ҳокимлар, қаттол тузумни жонбозлик билан ижро этиб келаётган уларнинг думи бўлмиш жоҳил ҳукмрон гуруҳлар устидан албатта ғалабага эришиб,

— Аллоҳ таолонинг ҳукмини олий қилиш учун Ислом Рисолатини бутун оламга олиб чиқадиган **Ислом давлатини барпо қилишга эришадилар**. Иншаоллоҳ!

Индинга:

— Даъватни буюк мерос қилиб қолдирган Росул...нинг шафоатларига,

— барча ўтмиш пайғамбарлари ва фаришталарнинг муҳаббатларига,

— гуноҳларни мағфират қилувчи, охират кунининг ҳожаси Роббул Аъламин Аллоҳ Субҳанаҳу ва таолонинг ризоси орқали **Унинг жамолига мушарраф бўлишга қаттиқ умид қиласидилар**.

Фоя олий бўлиб, Исломий ҳаётни қайта бошлаш ҳизб зиммасига оғир вазифаларни юклайди ва бу нарса ҳизб аъзоларидан бу олий ғояни амалга ошириш учун, бажаришлари лозим бўлган ишларнинг услугуб ва воситаларини, маъно-моҳиятларини, фаолиятдаги қийинчилик ва машаққатлар нималардан иборат эканини ва уларни

қандай енгіб ўтиш кераклигини онғли равища батафсил идрок этишлари талаб қилинади.

Биринчи босқич

– сақофат ва таълим бериш, яъни тушунчаларини ўзгартириш, бу тушунчаларни ҳаёт майдонида амалга ошириш ва Уммат орасыда Ислом фикрий етакчилигини ёйиш босқичи бўлиб, – ҳиздан:

1 – ўз жисмини **кучайтириши**,

2 – умматда ҳақиқий **бирлик**, фикрий яхлитлик ҳамда **жамоий руҳни** пайдо қилиши талаб қилинади.

– аъзоларини тартибли суратда ҳалқаларда ҳизбий сақофат билан тарбиялаб, Мабдани тўла ва онғли равища қабул қилинишини таминлаш орқали ўз ҳужайраларини қўпайтиради.

– жамоий сақофат бериш билан, жамиятдаги чирик ақидалар, бузуқ фикрлар ҳамда эски урф—одатларни ўзгартириш, тўғрилаш ва тозалаш орқали жамиятда Мабда ҳақидаги умумий онгни вужудга келтиради.

– жамоий сақофат бериб уммат билан боғланиши, даъват олиб бораётганини одамлар очиқ ҳис қиладиган даражада маълум қилиши орқали умматда жамоий руҳни пайдо қиласди.

Биринчи босқич муваффақияти, иккинчи босқич муваффақияти учун асосий шартдир.

Иккинчи босқич

– Ислом мағкурасини барча мағкуралардан ғолиб бўлиши учун бутун оламга ёйишга олиб борадиган кенг қамровли фикрий ва шуурий инқилоб ясаш учун умматга таъсир қилиш босқичи бўлиб, – ҳиздан:

1 – ҳизбий фаолиятни умматга тўла таъсир этувчи **мұмтоз шаклга етказиш**,

2 – Умматда Ислом даъватини оламга ёйишга олиб борадиган ҳақиқий **фикрий** ва **шуурий инқилобни** вужудга келтириш талаб қилинади.

– бунинг учун ҳизб ўзини тўхтовсиз кучайтириши, вужудини тўғри барпо этиши, муҳитини бутунлай поклаши ҳамда,

– Умматга тартибли сақофат бериши, жамоий сақофат билан тарбиялаши, уммат манфаатларини қабул қилиши, мустамлакачи режаларини фош қилиши билан бир қаторда,

— жамиятда мабдани қатъий ёйилишига олиб борадиган муваффақиятли урунишлар қилиши шарт бўлади. Улар:

I. Фикрий ва шуурий инқилоб ясаш учун фикрий кураш олиб бориш.

II. Ҳизб фикрларини жамиятдаги етакчи ҳукмрон фикрларга айлантириш учун сиёсий кураш олиб бориш.

III. Ислом Давлатини барпо қилиш учун ғайри исломий жамиятга кириш.

Фикрий ва шуурий инқилоб ясаш учун фикрий кураш олиб бориш:

Таъсир қилиш — ҳизб мабдаи уммат мабдаи бўлиб қолиши учун мабдани тушунтириш,

Хитоб қилиш — тартибли сақофат ва жамоий сақофат бериш ҳамда уммат манфаатларини қабул қилиб, мустамлака режаларини фош қилиш,

Уммат билан бирлашиш — уммат сезгиларини «фикр ва амал муайян ғоя учун» эканлигини гўзал ифода, равон тил ва тўғри сўз билан ифодалаб, умматнинг мабдани тез тушунишига эришишдан иборат.

1. Фикрий ва шуурий савиянинг пастлиги туфайли исломий умматнинг ўзи яшаётган бузуқ воқени ва муҳлис қиёдатга муҳтоҷ эканлигини тўла идрок этмаганлиги,

— исломий мамлакатларда капиталистик, демократик фикрларнинг ҳукмронлик қилиши, одамларга фарб ҳазоратининг эгалик қилиши, ҳаёт ишларида капиталистик, демократик тузумларни татбиқ қилиниши,

— жамиятда ватанпарварлик, миллатчилик ва руҳий коҳинлик туйғуларининг етакчилик қилиши,

— мусулмонлар Исломга ижтимоий ҳаётларидагина амал қилиб, эътиқодларида виждоний мусулмон бўлиб қолишлари,

— исломий оламнинг мустамлака томонидан тузилиб, умматни ўз ҳукмронлиги остида ушлаб турган соҳта сиёсий ҳаракатларидан бошқа ҳақиқий сиёсий ҳаракатлардан мутлақо ҳоли экани,

— ҳизбий ташкилотлар ташкилотларнинг энг юксаги ҳисоблансада, исломий мамлакатлардаги ҳизбий ташкилотларнинг савияси фикрий ва сиёсий жиҳатдан оддий фикр юритиш даражасига ҳам етиб бормагани,

– уммат ўзи ўрганиб қолган мавжуд ташкилотлардан норози бўлсада, мабдаий сиёсий ташкилотнинг мавжуд бўлиш заруратини ҳали ҳам тўла идрок этмаганлиги,

– Ислом оламидаги ватанпарварлик, миллатчилик ва руҳий кўринишлар уммат ичидаги халқларнинг зеҳнига ҳукмронлик қилиши, халқ Исломга руҳий ва ижтимоий жиҳатдан риоя қилишга интилишига қарамасдан, ҳамон ўз вужудини Ислом Уммати сифатида эмас, балки халқ сифатида ҳимоя қилишлари буларнинг барчаси ҳизбдан: қўйидаги ишларни бажаришини талаб қилади.

«Уммат унга ҳукмронлик қилаётган фикрлардан ташкил топган хом-ашё», деган эътиборда фаолият бошлашдан олдин:

– ҳизбут таҳрир сақофатини жамиятда қабул қилинган етакчи сақофат қилиб қўйишни,

– исломий сақофатни эса барча одамларга умумий бошчилик қиласиган ягона сақофатга айлантиришни,

– умматнинг юзаки фикрлашини чуқур фикрлашга алмаштиришни,

– туйғуларини уйғотиб, сезгиларни кучайтиришни,

– исломий даъватни ёйиш Уммат учун барча ишлардан афзал эканлигини идрок эттириб,

– ундан эътиборсизлик, лоқайдлик ва бепарволикни узоқлаштириб,

– Исломни Умматнинг табиий ҳушёрлик марказига айлантириб, умматнинг фикр ва туйғуларини тайёрлаб олиши лозим.

Чунки Умматда етакчи фикр ҳукмронлиги ҳар қандай ҳукмронлиқдан кучли бўлади. Шунинг учун Уммат етакчи ҳизб ёки ташкилот тариқатида юришга одатланиб қолади.

2. Исломий даъватни ёйиш учун:

– уммат манфаатларини қабул қилиш,

– мустамлакачиликнинг режаларини фош этиш,

– ўз сақофатидаги фикрларни тиниқлаштириш,

– сиёсий йўлни ўз сақофати ҳамда бугунги кунда оламда содир бўлаётган ҳодисаларга, халқаро сиёсатга, исломий мамлакатлардаги сиёсатга татбиқ қилиш,

– исломий фикрларни бошқа барча фикрларга етакчи ҳукмрон фикрга айлантириш орқали жамиятдаги етакчи фикрлар ҳукмронлигини тортиб олиб, сўнг уларни таг томиридан суфуриб ташлаш учун умматни Ислом асосидаги сиёсий фаолият учун тайёрлаб олиши лозим.

– Ҳизб Исломий даъватни ўзидан ҳаёт низомлари келиб чиқадиган фикрий етакчилик сифатида кўтариб чиқиши ва сиёсатни даъват учун ягона йўл қилиб олгани сабали, даъватга қарши чиқувчилар ҳокимлар, золимлар ва ажнабий сақофат билан сугорилган кимсалар бўлади.

Гарчи уларни ўзгартириш мумкин бўлмасада таъсирини кетказиш учун улар билан оғзаки ёки амалий тўқнашувга кирмаган ҳолда, ўзларига ҳам, умматга ҳам уларни мустамлакачининг малайи эканликларини тушунтириш мақсадида даъват учун касб қилиш керак бўлади.

Бу вазифани бажаришда Ислом ҳизб таянадиган ягона асос бўлиб, яхлит бирлик сифатида фикрий жиҳат билан қуролланмоғи лозим.

– агарда воқеликдан юқори кўтарилса, фикрларни қанча кўп ўзгартирса,

– ўз фикрларини муолажа ва ечим сифатида кундалик ҳодисаларга тўғри боғлай олса,

– умматни ўз Мабдаига ҳамда ўзига жалб қилишга,

– зеҳнларга қаттиқ таъсир қилишга қодир бўлади.

Масалан, шўрони давлат мажлисига, ҳалифани президентга ўхшатмаслик,

– гарбий лагерни аҳли китоб деган эътиборда шарқий лагердан устун қўймаслик,

– ахлоқнинг бузилиши ароқ, зино, ўғриликнинг тарқалишидан эмас, балки шаръий ҳаднинг татбиқ қилинмаслигидан келиб чиқишини,

– исломий мабдани ёйиш комил фикрат ва тариқат орқали амалга ошса ҳам, уни амалга ошириш учун ўзига хос шаклда ёйиш лозим эканлигини одамларга баён қилиб тушунтириб бериш лозим.

Жамиятдаги етакчи фикрлар ҳукмронлигини тортиб олиш, сўнгра уларни таг томиридан сугириб ташлаш ва уларнинг ўрнига Ислом ва сиёсат ҳақидаги ҳизб фикрларини жамиятда мустаҳкам ўрнатиш:

– тартибли сақофат билан жамоий сақофатни сиёсий жиҳат билан бирга олиб борилиши,

– ҳизбнинг онгли ёшларини одамлар билан доимий боғланиши,

– уларнинг жамиятдаги барча соҳалар ва доираларга кириб бориши билан амалга ошади.

Уммат ва жамиятда тўлиқ таъсир пайдо бўлиши ва ҳизбий фаолиятнинг мумтоз шаклга етиши учун даъват ёювчилар ҳизбийлар бўлишини тақозо этади,

– ҳар бир дарс олаётган кишига эътибор бериб, уларда фикратнинг сингиб кетишига эришиш,

– уларга сиёсий ҳаракат моҳиятини, фикрий ва ҳизбий алоқа маъноларини ойдинлаштириб бериш,

– уларни фикрий ва нафсий жиҳатдан қайта шакллантириб, ҳизбнинг бир қисмига айлантириб юбориш билан,

– даъват ишидаги алоқани чин алоқага айлантириш орқали фикратни амалга ошириш ва даъватни ёйиш тўлиқ амалга ошади.

Исломий ҳаётни қайта бошлаш амалга ошиши учун ҳизб бир бутун вужуд сифатида ҳизбнинг ўзида ва унинг ҳар бир аъзосида – мақсадга етишдаги амалий қоидадан ҳамда Исломга бўлган иймондан иборат бўлган иймоний муҳитни пайдо қилиши, тарбиялаши ва сингдириши лозим.

Иймоний муҳит – мабдага бўлган иймон, фикр юритиш ва амал қилишнинг муайян фоя учун бўлишидир.

Бепарволик, юз тубан қулаш ва тўхтаб қолиш бўлиб, бундай хол юз бермаслиги учун ҳизб ёки унинг ҳар бир аъзоси бажарган, бажараётган ва бажарадиган ишларни назорат қилиш, кўриб чиқиш орқали доимо фикрлаш уларда, шароит ва вазиятларни кутмасдан, уни вужудга келтириш ва ундан унумли фойдаланишни, амалдан кўзланга мақсаднинг доимио мавжуд бўлишини, сабабларни оқибатларга боғламасликни, даъват ҳақида фикр юритиш ва унга қаттиқ тиришишни пайдо қиласи ва уларни ички сезгилар ва шароитларга суюниб қолишдан ҳамда ўзи бўларчиликдан сақлайди.

Ҳизб мақсадларни тўла ва чиройли амалга ошириш учун ҳозир ва келгусида дуч келадиган қийинчиликларни, олиб бораётган фаолиятининг шарт – шароитларини, амалларни бажаришда кутилмаганда вужудга келадиган вазиятларни, тез ўзгариб турадиган шароит ва вазиятларда қўллайдиган тактикаларини ўзгарувчан ва ҳаракатчан бўлиши кераклигини яхши билиши зарур.

Ҳизб фаолиятда заифлик ёки мулоҳасизлик вужудга келмаслиги учун маъсулиятларни тўғри белгилашга жиддий аҳамият бериши, бунинг учун аввало ўзи эга бўлган кучларини, ўзи пайдо қилган муҳитларнинг таъсир кўлламини, ўзи вужудга келтирган онг кўлламини тўғри идрок этиши зарур.

Бу давр мусулмонлар ўз мафкураларини барча мафкуралардан голиб бўлиши учун босиб ўтаётган фикрий ва шуурий инқилоб даври бўлиб:

– бу даврдаги ишларнинг барчаси ҳизб зиммасида эканини,

ҳизб фаолияти фикрий жиҳат асос бўлган сиёсий амаллардан иборат бўлгани учун: ҳалқаро сиёсий ҳолатларни, исломий оламдаги сиёсий ҳолатларни, ўзиниг фаолият майдонидаги сиёсий ҳолатларни идрок этиши,

– барча исломий мамлакатларда фақатгина исломий фикрлар бахс ва мунозара мавзуи бўлиб қолиши учун, исломий мамлакатларда айланиб юрган фикрларни доимо билиб турмоғи лозим.

Жамиятни эритиб тозалайдиган, сўнг иситадиган, сўнг ҳарорат пайдо қилиб уни ўзгартириб юборадиган, умматнинг мавжудлиги Ислом учун ва Исломий даъватни оламга ёйиш учун эканини эслатадиган,

– Ҳизбут-Таҳир мана шу вазифани адо этаётганини умматга ақлан ҳис эттирадиган олов, таъсир қилувчи қувват ҳизб сақофати бўлгани учун ҳам, жамиятда ўз сақофатининг фикрларга ва туйғуларга таъсир қилиш кўламини билишга ҳушёр туриши, одамлар фикрлаётган ва ҳис қилаётган нарсаларга жиддий эътибор бериши зарур.

Жамият фикр ва туйғуларини ўлчаш:

– ҳизб тарқатадиган фикрларнинг одамлар орасига кириб бориш кўламини билиш,

– алангани кучайтириш ёки муайян йўналишга солиш,

– жамиятга мурожаат қилиш пайтида уларга муносиб фикрларни баён қилишлари учун лозим бўлади.

Сиёсий ходисалар янги туйғуларни пайдо қилдими йўқми?

Ҳозирда мавжуд фикр ва туйғуларни ўлчаб кўриш эса, кўпчилик омма гапираётган ишларни мулоҳаза қилиш билан бўлади.

Хато фикр ва туйғуларга ҳужум қилиш, уларни муолажа қилиш, яъни тушунчаларни ўзгартириш учундир

Ҳизб ўзи табанний қилган фикрлар билан жамият фикрлари ва туйғуларини муолажа қилишдан мақсади, тушунчаларни ўзгартириш бўлгани учун, ўзгартириш жараёнида ҳосил бўлган акс таъсир кўламини ўлчashi – умматнинг ҳизбга мойил ё моил эмаслигини билиш учундир

Ҳизб Исломий умматнинг яхши холатга кўчишини таъминлайдиган инқилобий даврни рўёбга чиқариши, уни амалга ошишини осонлатиши ва тезлатиши учун:

1. Одамлардаги фикрлаш йўлини исломий фикирлаш йўли билан ўзгартириши,

2. Одамлар ўз фикрларига асос қилиб олишган фикрий қоидани исломий фикрий қоида билан ўзгартириши,

3. Одамлар кўтариб юрган фикрларни исломий фикрлар билан ўзгартириши,

4. Барча фикрларни исломий фикрий қоида билан боғлашни умматга тушунтириши ва сингдиришга харакат қилиши лозим.

Шунда одамлар ўз фикрларини ўzlари ўзгартирадиган, фикрларини ўzlарининг фикрий қоидаларига боғладиган бўлиб, исломий умматнинг яхши холатга кўчишини таъминлайдилар ва инқилобий даврни рўёбга чиқарадилар.

Ҳизб Умматда асосий фикрларни вужудга келтириш, тасодифий фикрларни йўқ қилиш, ёлғиз исломий фикрларгина одамлардаги асосий фикрлар бўлиб қолишга бор кучини сарф қилиши билан бирга,

– умматнинг бу фикрларни сезиладиган маънолар эканини кўриши, бу фикрларнинг уларни фаолиятга ундайдиган тушунчага айланиши, уларнинг ҳаётларида ушбу фикрлар бўлиши зарурлигини ҳис қилишларига эришиш зарур. Шунда бу фикрлар одамларда мустаҳкам ўрнашиб қолади ва уларда қувват, нуфуз пайдо қилиб, ҳақиқий ўзгаришни вужудга келтиради.

– исломий мамлакатлардаги умматнинг ҳаёт ҳақидаги асосий фикрлари – «бу фикрлар сизларнинг ақидангизга зид эмас, балки унга мос келади», деб алдаш орқали олиб кирилган капиталистик ва демократик фикрлардир. Ақидалари исломий ақида бўлгани сабабли одамлар уларни асосий фикр сифатида қабул қилмаганлар. Шунинг учун бу фикрлар ўз ақидаларига зид эканига қониқиши ҳосил қилсалар, уларни тез тарк этиб, яна исломий фикрларга қайтадилар.

– ватанпарварлик ва миллатчилик каби фикрларни эса, беқарор вазиятлар юзага келтиргани учун ҳам, бу фикрларнинг барчаси асосий фикрларни тузатиш билан тезда йўқ бўлиб кетади.

Жамиятда: а). Ақлий йўл билан илмий йўлдан келиб чиқиб хулоса қилинган фикрлар ўртасини ажрата олмаслик. б). Илмий фикрлар ва илмий йўлни муқаддаслаш тушунчаси мавжуд.

а). – Моддани, унинг табиий таъсир этувчи омиллари ва ҳолатларидан бошқа омиллар ва бошқа ҳолатларга бўйсундириш ҳамда ушбу бўйсундириш натижасини мулоҳаза қилиш илмий йўлдир.

– Нарсаларни турли вақт ва ҳолатларда кузатиш эса, кузатув, кузатувни тақрорлаш ва ҳулоса қилиш бўлиб, бу илмий йўл эмас, балки ақлий йўл эканлигини тушунтириш лозим.

б). – Нарсанинг мавжудлиги ва унинг муайян сифати ҳақида илмий йўлдаги натижанинг гумонли ва ҳато эканлигини,

– ақлий йўлда эса нарсанинг мавжудлиги ва унинг муайян сифати ҳақидаги ҳулоса қатъий ҳулоса бўлиб, илмий натижага ақлий натижа зид келиб қолса ақлий натижа олинишини тушунтириш лозим.

Ҳизбут Таҳрирнинг вазифаси исломий даъватни ёйиш бўлиб, бу вазифа қўйидаги ишларни унинг энг муҳим ишлари қилиб белгилайди:

1. Оламдаги фикрлаш йўлини исломий фикрлаш йўлига ўзгартириш:

а). Учинчи олам, Исломий оламдаги юзаки фикрлашни чуқур фикрлашга ўзгартириш билан, масалан:

– мустамлакага қарши намоиш қилиш ўрнига мафкурани ёйиш кераклиги ҳақида фикрлашни,

– бойликларни ишлаб чиқариш ҳақида эмас, балки тақсимлаш кайфияти ҳақида фикрлашни тушинтириш каби.

б). Бузуқ ва тўғри йўлдан адашган ривожланган оламдаги фикрлаш асоси илмий йўл бўлиб, уни барча нарсада асос ва ҳакам қилиб олган.

Илмий йўл баҳс юритилаётган нарса ҳақидаги собиқ маълумотларнинг барчасидан воз кечишини ва уларнинг мавжуд бўлмаслигини тақозо этади. Бунга кўра илмий йўл назарida моддий жиҳатдан ҳис қилинмайдиган нарсалар мавжуд эмас.

– воқени ҳис қилиш сезгилар ёрдамида мияга узатилиши орқали ва воқеликни шарҳлаб берувчи собиқ маълумотларнинг мавжуд бўлишидан фикр ва ақлий идрок пайдо бўлади. Кейин мия унга ўз хукмини чиқаради. Унинг воситасида дунё ҳаётининг яратувчиси ҳақида, бу ҳаётнинг олдинги ва кейинги нарсаларга алоқаси ҳақидаги умумий фикрат вужудга келади. Мана шу ақлий йўл бутун оламда фикр юритиш асосига айланмоғи лозим.

2. Одамлардаги фикрий қоидани ўзгартириш:

— одамлардаги фикрий қоида Аллоҳга виждоний иймон келтириш, уни ҳаётдан ажратиш ёки уни инкор этишдан иборат. Шунинг учун уларни барчасини йўқ қилиш ва уларнинг ўрнига бутун оламга мафкуруни ёйиш орқали исломий фикрий қоидани ўрнатиш лозим.

3. Одамлар кўтариб юрган фикрларни ўзгартириш:

— фикрлардаги ҳатоларни баён қилиб, тўғри фикрларни шарҳлаб, фикрларни амалларга боғлаш билан амалга ошади. «Чин араблик» шиорини Исломга зидлигини баён қилиш каби.

4. Одамлардаги фикрларни фикрий қоидага боғлаш:

а). Қилинаётган ишларни исломий ақидага боғлаб, намуна бўлиш,

б). Ислом барча муаммолар ечими эканини баён қилиш,

— ҳукмрон фикрларнинг ҳатолигини тушунтириш,

— ҳато фикрларни тўғрилаш ва ўзгартириш,

— арзимас туйғуларни таъсирини кетказиш

— уларнинг барчасини исломий туйғуларга алмаштириш билан амалга оширилади.

Бу вазифаларни ҳизб маълумотлари қўп, фикрлаш йўли юзаки ёки илмий бўлган олимлар билан эмас, балки табиий фикрий ва ақлий истеъоди билан афзал бўлган, марказлашган ҳизбий сақофат ва умумий исломий сақофат билан тарбияланган ҳизбийлар орқали, даъват талаб қилган тариқатга кўра амалга оширади.

Даъватни бутун оламга ёйишдаги Ислом тариқати жиҳод, даъватни жамиятда одамларга ёйишнинг тариқати эса:

ҳикмат йўли – ақлий ҳужжат билан,

чиройли мавъиза – фикр ва туйғуни уйготиш билан,

гўзал мунозара – шахс ва нафсониятга тегмасдан амалга ошириладиган даъватdir.

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ

— „(Эй Муҳаммад), Парвардигорингизнинг йўли-динига донолик-ҳикмат билан чиройли панд-насиҳат билан даъват қилинг! Улар (сиз билан талашиб-тортишадиган кимсалар) билан энг гўзал йўлда мужодала-мунозара қилинг! Албатта, Парвардигорингизнинг Ўзи Унинг йўлидан озган кимсаларни жуда

яхши билур ва У Зот ҳидоят топгувчи кишиларни ҳам жуда яхши билур“. [16:125]

Жамиятда даъват қаршисида турган кишиларнинг аксари уч гуруҳ бўлиб, даъват тариқатидаги бу уч ҳолат мулоҳаза қилиниши лозим.

1. Исломни тушуниб унга даъват қилишни хоҳлаётганларни халқаларда ҳизбий сақофатда тарбиялаш,

2. Халқаларга имконият тополмайдиган кўпчиликка жамоий сақофат бериш, ақлларига ҳитоб қилинганда туйғуларини ўйғотиб, туйғуларига ҳитоб қилинганда чуқур ва мазмунли фикрлар бериш, радио, газета, журнал ва бошқа ахборот воситалари орқали тарбиялаш,

3. Бошқа фикр ва ташкилот асиirlари ҳамда ҳайронликда қолганларни

– уларни исломни тушуниб етишга ва даъватни ёйишга чақириш,

– ақидавий ҳужумкорлик билан уларнинг ҳатоларини тузатиш,

– мунозаралар самарали бўлиши учун улар билан даъватни аниқ бир мавзу асосида белгилаш,

– баҳсни фақат фикрлар ва даъват доирасида ҳамда икки томон келишган фикрлар атрофида олиб бориш,

– мавзуни ҳизб қабул қилган исломийрайлар, фикрлар ва ҳукмларга чеклаш билан амалга оширилади.

Уммат ҳизб фикрларини ўз фикри, ҳизбни ўзининг ҳизби деб, фикрлари билан бир қаторда ҳизбни ҳам ўз бағрига олиб, унинг юкларини кўтарадиган даражада ҳизб билан бирлашиб кетиши учун:

– Умматни ҳизб қабул қилган исломий рай, фикр ва аҳкомлар билан тарбиялаш, жамиятдаги баҳс мунозаларни ҳизб қабул қилган исломий рай, фикр ва аҳкомлардан иборат бўлишига эришиш,

– даъватни ҳизб орқали, ҳизб номидан, яъни Исломдан иборат бўлган холда амалга ошириш,

– жамиятнинг ҳалоскори Ислом эканлигини,

– унга ҳаёт бахш этувчи нарса исломий даъватни ёйиш эканлигини умматга шубҳа сизиб кирмайдиган даражада аниқ ишонтириш,

– умматда ҳизб фикрларининг тўғрилигига, ҳизб уни аъло даражада етаклаётганига қатъий ишонч хосил қилиш билан уммат

табиий ҳолда битта ҳизбга айланади ва ҳизб билан битта сафда юради.

Ҳизб юқоридаги ишлар билан бир қаторда:

Ислом давлатини йўқ қилган,

Исломга ва исломий даъватга қарши уруш эълон қилган,

Исломий мамлакатларда ўзининг мафкурасини мустаҳкам ўрнашиб қолиши учун ҳаракат қилаётган мустамлакачининг,

– Ислом оламида Ислом Давлатини барпо қилишга ҳаракат қилаётгани сабабли Ҳизбут Тахрирга ва Исломга қарши кураш олиб бориши муқаррар эканлигини идрок этиши,

– унинг устидан тёла ғалабани қўлга киритиш учун, унинг кураш йўллари ва услубларини яхши билиши ҳамда уларни теран англаб етиши лозим.

Кузатув олиб бориш, муттасил ва доимий кузатиш, Исломга қарши курашда мустамлакачига катта фойда келтирган йўллардан биридир.

У мусулмонларни кузатиш орқали уларни бўйсундирди ва исломий фикратдан узоқлаштириди,

– Исломни кузатиш орқали капиталистик ва демократик тушунчаларни мусулмонларга олиб кирди ва улари исломий тушунчалар деган эътиборда уларга сингдирди,

– исломий ҳаракатларни кузатиши орқали уларни ғарбий тушунчадаги диний ҳаракатларга айлантиришга эришди,

– ўзгартира олмаганларини эса йўқ қилиб, кузатувни ҳамон давом эттироқда.

– унинг кузатуви Ҳизбут Тахрирни англашга ва уни исломий оламдаги энг тўғри соғлом уюшма эканлигини идрок этишга олиб келди.

– бунинг натижасида Исломни мабда сифатида англаб етди,

– ҳизб ва ҳизб сақофатининг кучли таъсирини кўрганда, мусулмонларни англаб етди,

– у яна тикланажак Ислом давлати уни ислом оламидан илдизи билан суғуриб ташлабгина қолмай, оламдаги биринчи Давлат мақомини олиб, даъватни бутун оламга олиб чиқишини англаб етгач, Исломга даъват этувчиларга нисбатан:

– ўз нуфузи остидаги минтақалардаги ҳокимларни турли воситалар билан бўйсундирди ва улар воситаида:

– исломий мамлакатларда исломий китоблардан фойдаланишни тақиқлади,

- уларни одамлар қўлидан тортиб оляпти,
- ўйларга бостириб кириб китобларни аҳтариб ёқиб юборяпти,
- мусулмонларни ўз юртларида кўчиб юришларини тақиқлаяпти,
- уларни қамоқقا оляпти, текширияти ва доимо назорат қиляпти,
- яшаш жойларини муайян маконларга чеклаб қўйишига уруняпти,
- Исломнинг инсонга ёндирувчи ўт каби таъсир қилиш қувватини,
- Исломга иймон келтирган мўминлардаги буюк қувватни, уларнинг фикр ва туйғуларни ўзгартиришдаги таъсирларини жуда аниқ билди.

Шунинг учун исломий даъватнинг муваффақиятига ва Ислом Давлатининг барпо бўлишига тўсқинлик қилиш учун имкониятидаги барча воситаларни ишга солади.

Ҳизб мустамлакачининг юрган йўллари ва қўллаётган услубларини англаши ва уларни одамларга фош этиши,

- умматни бу нарсаларни онгли равишда тушунадиган қилиб тарбиялаши,
- режалари фош этилганда унинг қўллари боғлиқ турмаслиги,
- у билан бевосита тўқнашув нуқтасининг ҳосил бўлиши ҳамда
- ёйилиш нуқтасида мустамлакачи билан юзма—юз йўлиқа бошлишини билиши лозим.

Мустамлакачи мусулмонларни бир—бирлари билан тўқнаштиришга тайёргарлик кўради,

- халқ орасидан ҳизб билан тўқнашадиган гурухларни тайёрлайди,

– умидлари пучга чиққандагина ўзи эгаллаган ҳандақларнинг охиргисида туриб ҳизб билан юзма—юз йўлиқади ва ўзининг сўнги қуролини ишлатади.

Шунинг учун ҳизб бутун Умматни Ислом билан бириткириб ҳизбга айлантиромофи,

- ҳизбга нисбатан умматнинг тўла ишончини пайдо қилмоғи,
- унинг ҳизбга онгли итоатини шакллантиромоғи,
- умматни фақатгина Ислом мабдаигина етакламоғи лозим.

Бу билан уммат кучли бўрон каби ақл—идрок ва куч—қувват билан битта сафда юради ва мустамлакачининг таъсири буткул йўқ бўлиши учун бутун мамлакат ўртасида ҳақиқий жанг бўлади.

Бу иш ҳизбдан, уммат душмани бўлган мустамлакачи кофирнинг умматга қарши амалга ошираётган қабиҳликларини, разил тил бириктиришларини ҳамда умматни хорлаш ва мабдаини йўқ қилиш учун тузатётган жирканч ҳийла найрангларини фош этишни талаб қиласди.

Шунда уммат ҳизб билан бирга исломий даъватни ёйиш, исломий давлатни барпо қилиш орқали исломий ҳаётни қайта қуриш вазифасини ўз зиммасига олади ва гояга эришиш олдини тўсиб турган барча тўсиқларни олиб ташлайди.

II

Ҳизб фикрларини жамиятдаги етакчи ҳукмрон фикрларга айлантириш учун олиб борадиган сиёсий кураш:

1. сиёсий сақофат бериш,
2. сиёсий ҳаракатлантиришга ўтиш,
3. ҳизб фикрларини жамиятга олиб киришдан иборат.

Сиёсий сақофат – ҳаракатлантириш ҳамроҳ бўлган фикрий курашдир.

Сиёсий кураш – ўткир танқид, хатоларни очиб ташлаш ва барча вазиятларни ислом талаб қилган қолипга ўтиши зарурлигини таъкидлашдир.

Сиёсий ҳаракатлантириш – умматни ўзи яшаётган ёмон воқеликка эътиборини қаратиш, душманлар тарафидан келаётган хатарлардан огоҳлантириш ҳамда бу хатардан қутқарадиган ва бу ёмон воқедан озод қиласиган жиддий ишга ундашдир.

Ҳизб уммат манфаатларини табаний қилиши, мустамлака режаларини фош қилиши, сиёсий фаолият олиб бориш учун жамиятга тааллуқлирайларни одамларни фаолиятга ундаидиган тушунчаларга айлантириши, сиёсий масалаларни уммат ўртасида муолажа қилиб, сиёсий доираларга кириши билан фикрий майдондан сиёсий майдонга кўчиб ўтади.

Ҳизб умматга ёлғиз ўзи етакчилик қилиши учун,
– умматнинг унга рози бўлиб, хотиржамлик билан итоат этишини,

— бошқа барча етакчи ҳаракатларнинг тўхтаб қолиши ёки тарқалиб кетишини таъминлайдиган ишларни ижодкорлик сифати билан бажариши лозим.

Сиёсий сақофат бериш

1. Исломга зид бўлган, Уммат бирлигини парчалайдиган ва ҳаракатдан чалғитадиган:

- бошлиқ бўлишга ундағ, қалбларда ҳудбинликни пайдо қиласиган,
- жамиятни эмас, шахсни ислоҳ қилишга ундаидиган,
- ҳокимият ислохини тепадаги шахсларни ўзгартиришга боғлиқ қилиб қўядиган,
- фикрлар ўрнига, шахслар ҳақида баҳслашишни келтириб чиқарадиган,
- чирик ва разолат рамзи бўлган фардийлик фикрига,

Жамиятнинг тўғри уйғониши ва ривожланишига асос бўлган фикрий юксалишга зид:

- «жамият босқичма–босқич ривожланади», «жамият бир ҳолатдан иккинчи холатга инқилобий тарзда қўчиб ўтади ва бу қўчиб ўтишда зиддиятларга муҳтож бўлади», деган нотўғри ривожланиш фикрларига,

Куфрни парчалаш ва Исломий ҳаётини қайта бошлашда асосий куч бўлган Ислом уммати бирлигини парчалайдиган:

- жамиятни ишчи–дехқон, зиёли ва мутаффакир ва бошқа табақаларга бўлиш фикрига,

Мустамлакачига уммат ишларини ёлғиз ўзи бошқариш имконини берадиган:

- умматнинг мавжуд сиёsat ва сиёсий гуруҳлардан жирканиш ва нафратланиш фикрига,

Умматнинг энг муҳум ишларда ён беришга мажбур қиласиган, ҳалол билан ҳаромни аралаштирадиган, нур ва зулматни бир–бирига яқинлаштирадиган:

- ҳушмуомалалик, донолик, ўйлаб иш қилиш, шароитларга рози бўлиш ниқоби остидаги «дипломатия» фикрларига дуч келади ва

уларнинг барчасини ҳато фикрлар эканини ўз ақидаси асосида баён қилиб бериш билан парчалаб ташлайди.

Сиёсий ҳаракатлантириш

2. Ҳизбни ўз минтақаси ҳаётида етакчи сиёсий кучга айлантириши ҳамда қўшни мамлакатлар ва Ислом оламида обру́-эътиборга эга бўлиши учун:

- одамларга сиёсий сақофат бериши,
- сиёсий ҳаракатлантириш одамлар билан ҳамоҳанг бўлиши,
- сиёсий сақофат беришни турли воситалар билан кучайтириши,
- фикрларининг тўғри, даъватчиларнинг росгўй ва журъатли эканлигига уммат ишончини қозониши,

Сиёсий жамоатчиликни етаклай бошлиши учун:

- уммат билан мустаҳкам алоқа ўрнатиши,
- масжидлар, жамоатчилик жойларида марузачи, мударрислар билан боғланиши,
- уммат муносабатларидаги режаларни очиб ташлаши ва манфаатларини табаний қилиши,
- боғланишларни кўп марталаб такрорлаши,
- ҳалқалари орқали одамларни фикр ва туйғуларини яҳши билиши, уларнинг холатларидан кенг хабардор бўлиши,
- олинган маълумотлар асосида бу ёмон вазиятдан ҳалос бўлиш учун қандай кураш олиб боришни баён қилган журнал, газета ва марузалар орқали мумкин бўлган аҳборот воситалари орқали тарқатиши,

Ҳизбни гуруҳ шаклидан баркамол ҳизбга айлантириш учун:

- барча гуруҳлар билан фикрий курашга кириши,
- бу фикрий курашнинг ўзида сиёсий фикрларни мужассам этиши,
- бу курашга сиёсий ҳаракатлантиришнинг ҳамроҳ бўлиши,
- ҳамда бошқа барча фикрларнинг тақдирини ҳал қилиши,
- умматни журъат билан ошкора равишда кетма-кет, оммавий қўзғатиши

Шу ишлар ҳизбни бошланиш нуқтасидан ёйилиш нуқтасига олиб чиқади.

Ҳизбнинг фикрий майдондан сиёсий майдонга ўтиши ва умматни унга майил бўла бошлиши, мустамлакачининг ҳусуматини орттиради ва у жаҳолатпарамалар, ўз сақофати билан заҳарлаганларни ҳамда малай ҳоким гуруҳларни ҳизбга қарши фаоллигини кучайтиради. Ҳизб дуч келадиган бу ходисаларни ўз вужудини кучайтириш учун восита қилиб олиши ва қўйидаги ишларга жиддий аҳамият бериши лозим.

– Асосий масала воқени ўзгартириш бўлиб, бунинг учун маълум режа ва услубнинг бўлиши ҳамда унинг муайян мабдага асоланиши шарт. Режа ва услуб муайян воқеликни муолажа қилувчи воқелик бўлиб, айни пайтда улар ёрдамида иш юритиш учун ишлаб чиқиладиган амалиётдир. Режа ва услубни амалнинг тури белгилаб, режа ва услуб мабдага зид бўлмасагина муайян натижা беради. Шунинг учун ҳам сиёсатчилар ва уммат олиб бораётган сиёсий кураш режасини танқид қилиш лозим.

– Ёлғиз ҳолда курашиш ёки курашни шаҳслар томон йўналтириш ҳато ва заарарли бўлиб, ҳизб курашни жамоий равишда жамиятга қаратадиган олиб боради.

– Жамиятдаги хукмрон фикрларнинг барчасига, уни ким тарқатишидан қатъий назар, қаттиқ зарба бериши билан ушбу рай эгаларининг ҳизбни ҳамда ҳизб фикрларининг тарқалишига тўсиқлик қилишига олиб боради,

– шунинг учун фикрий майдонда ушбу гуруҳларнинг барчасини парчалаб ташлаш билан, ўз фикрларини ёйилиши ҳамда ўзини фикрий ва сиёсий майдонда мустаҳкам ўрнатишга эришади.

– Бу йўлдаги кураш иймон, ҳақ, адолат ва ҳалол ҳақида кетар экан ҳеч қандай ўртача ечим ёки келишув бўлиши мумкин эмас. Кураш услуби фақатгина ҳужумкорликдан иборат бўлган ақидавий даъват услубида бўлиши лозим.

- ҳизб одамларни етакламоқчи бўлган фаолиятга уларнинг тайёр ёки тайёр эмасликларини билиш учун уларнинг фикр ва туйғуларини ўлчаб кўриши керак бўлади.

Ҳизб фикрларини жамиятга олиб кириш

3. Сиёсий фаолият олиб бориш ва ишларни аниқ режа ва услублар асосда очиқ тартибга солиш.

Ҳизб сон жиҳатдан ҳам, куч жиҳатдан ҳам ўзларидан устун бўлган катта кучга қарши жангга кираётганлари учун, услубларини ўзгарувчан ва мослашувчан қилиб олишлари,

– ҳар қандай шароитда ҳам сустлик қилмасдан ўз ишини адo этиши, бу ишларни бажармаслиқда эса ҳеч кимга бирор узr йўқлигини жиддий англаши лозим.

– Ҳизбнинг иши сақофий фаолият ва фикрий кураш бўлиб, фикрий кураш ҳам сақофий ишdir.

– ҳато фикр ва тушунчаларни танқид қилиш ҳамда тўғри фикр ва тушунчаларни баён қилиб бериш – **фикрий курашdir**.

– сиёсий ҳаракатлантириш **сиёсий амал** бўлиб, умматни ёмон воқеликка эътиборини қаратиш, душман режаларидан огоҳлантириш, ушбу ҳатардан қутқарадиган ва бу ёмон воқедан озод қиласиган жиддий ишга ундашdir.

Сиёсий кураш тариқат эмас, услугб бўлиб у тажриба, малака ҳамда маълумотга муҳтож бўлади. Унинг қуввати ошкор услубларни намоён қилиш ва ошкор бўлмаган услубларни маҳфий тутиш ҳамда мабдани фикрат ва тариқат жиҳатидан тўла ва очиқ баён қилишдадир.

– барча вазиятларни Ислом қолипига ўтишини таъкидлаш, ўткир танқид ва ҳатоларни очиб ташлаш **сиёсий кураш** ҳисобланади.

– ҳар бир амалнинг мустаҳкам фикрат ва тариқат асосида, чуқур фаҳм ва онгли итоат ҳамда курашчан услугб билан бажарилиши – сиёсий кураш натижасини беради.

– сиёсий курашни ҳизб амалга оширади, сиёсий райлар бериш, манфаатларни қабул қилиш, режаларни фош қилиш ҳам ҳизб томонидан амалга оширилади.

– ҳизб табаний қилган сиёсий раъйлар ва иккиламчи раъйлар сиёсий сақофат беришда таяниладиган модда ва сиёсий курашнинг асосий қуролидир.

– режаларни очиб ташлаш ва манфаатларни қабул қилишдаги ягона қурол ҳам ҳизб баён қилиб берган фикр ва райлар бўлиши шарт.

– ҳар бир ҳизбийнинг ўз ҳалқасидаги тинимсиз ҳаракати сиёсий курашга ёрдам беради ва уни кучайтиради

Сиёсий кураш режа ва услугуб асосида амалга оширилади.

– режа мабдани ёйиш ёки уни ёйиш тариқати тақозо этадиган бирор ғояни рўёбга чиқариш учун, белгилаб бериладиган умуий сиёсатdir.

– услугуб эса, ҳос сиёсат бўлиб, режани рўёбга чиқаришга ёки мабда талаб қиласидан ишни бевосита ижро қилишга ёрдам берадиган жузъий амалdir.

– режа ғояни рўёбга чиқариш учун белгилаб берилган умуий план, услугуб эса ижро қилиш воситаларидир.

Режа ва услубларда ижодкорлик намоён бўлиши ва ҳизб ўз зиммасига олган вазифасини бажараётгани ҳам ўз аксини топиши лозим. Ҳизб фикрий-шуурий яхлит вужуд бўлгани учун ҳам, ҳар бир ҳизбийдан ҳизбни гавдалантириб турганини ҳис қилишини тақозо қиласиди. Аъзолар орасидаги алоқа иймоний муҳит асосидаги чин ҳизбий алоқа бўлиши шарт.

Режани қиёдат белгилайди, услугубни эса иш бажарувчилар ишлаб чиқади.

Жамиятда фикрларни ёйиш ва сиёсий ҳаракатлантиришни амалга ошириш услублари:

- аъзоларнинг ойнома ва рўзномаларга мақола ва ҳатлар ёзиши,
- имкони бўлган жойларда маъruzalар ўқиш,
- долзарб мавзуларда мунозаралар ўтказиш,
- маъruzачилар билан баҳс-мунозаралар қилиш,
- мактаб ва институларда баҳс-мунозаралар қилиш,
- одамлар билан уйларда, автобусларда ва ҳамма жойларда баҳс-мунозара қилиш.

Ҳизбий амал ҳизбга, умматга ёки мабдага тааллуқли янги пайдо қилинган иш бўлиб, ҳизбий ишлар ҳизб бирлигини сақлаган холда фақат қиёdat томонидан белгиланади.

Мана шундай услублар орқали ва ҳизбийлардан маълумотлар олиб, бу маълумотларни бошқа лажналарга бериш билан ҳизб фикрларининг кенг кўламда ёйилиши рўёбга чиққанидек, кенг қамровли тартиблаш ҳам рўёбга чиқади. Натижада ҳизб ўз гоясини амалга ошириш йўлида катта қадамлар билан олдинга йўналади.

III

Ислом Давлатини барпо қилиш учун ҳизб ғайри исломий жамиятга кириш учун ҳаракат қилар экан аввало:

Ҳизб таърифлаб берган жамият маъносини,

Ўз минтақасидаги жамият воқеини, унинг умумий ва жузъий нарсаларини,

Жамиятда ҳукмрон асосий ва иккиласмчи фикр ва ҳукмрон туйғуларни ўзгаририш мақсадида жамият сари интилаётган ҳаракатнинг моҳиятини,

Жамият эшигини очиши ёки унинг ўзи очилиши учун ҳизбнинг жамият эшигини қоқиш йўлидаги ҳаракатини онгли равишда батафсил билиши лозим.

Инсон – эркак ва аёл жинсидан, уни ҳаракатга келтирувчи ҳаётий қувват манбаи бўлган узвий эҳтиёж ва гаризалардан, борлиқни идрок этиш воситаси бўлган ҳис қилиш аъзоларидан ташкил топган,

- бирор ишни қилиш ёки қилмаслик иҳтиёрига, иҳтиёр қилган ишни амалга ошириш имкониятига,
- ҳис түйфуларини ифода эта оладиган нутқ ҳамда ҳотиржамлик ва безовталикни түядиган қалбга эга бўлган ақлли маҳлуқдир.

Шахс — ҳаёт ҳақидаги фикрлардан иборат—ақлияти ва бу фикрлар асосида вужудга келган майллардан иборат—нафсияти бўлган инсондир.

Жамоат — бир қанча шахсларнинг бир жойда тўпланишидир.

Жамият — одамлар, фикрлар, түйфулар ва қонунлар мажмуасидир.

Халқ — ўзларига тегишли насаблари ёки яшаб турган ерлари асосида бирлашган одамлар мажмуасидир.

Уммат — ҳаёт низоми балқиб чиқадиган ақида боғлаб турадиган инсонлар мажмуудир. Яъни бир эркак ва аёлдан келиб чиқсан, фикрий, узвий ва жисмоний қувватлари бир-биридан фарқ қиласиган, ўлчов, тушунча, қаноатлари ва уларни ижро қилиш услублари ҳилма-ҳил ва мураккаб бўлишига қарамасдан, аслий фикрлар ҳукмронлик қиласиганган **ижтимоий** вужуддир

Давлат — уммат қабул қилган тушунча, ўлчов ва қаноатлар мажмуасини умматга татбиқ қилувчи **ижроий** вужуддир.

Салтанат — одамлар ўртасидаги алоқаларни мажбурий тарзда бошқаришдир.

Султон — шариъат томонидан одамларни бошқриш хуқуқи берилган шаҳсадир.

Ҳукмрон, кучли гурӯҳ — сиёsatчилар, сиёсий таъсирга эга бўлган партия ва уюшмалар мажмуасидир.

Ҳизб — бир ҳил тушунча, ўлчов ва қаноатларни ўзида мужассам этган,

муайян ақида ва шу ақидага хос сақофат асосида бирлашған одамлар жамоасидан иборат **фикрий** вужуддир.

Жамият ва жамиятта кириш.

– Одамлар ўртасидаги доимий алоқалар жамоатни жамиятта айлантиради.

Доимий алоқалар фойда келтирадиган ёки заарларни дафъ қыладиган манфаатлардан иборат бўлиб, инсонларни манфаатга ундовчи омил – ғариза ва узвий эҳтиёжлардан вужудга келган ҳаётий кучдир.

Бу ҳаётий кучдан эҳтиёжларни қондиришга ундовчи истаклар, хоҳишлир ва майллар вужудга келади.

Бу түйгу, истак, хоҳиш ва майлларни қондириш эса маълум тушунчалар асосида амалга оширилиб, инсон ўзидаги тушунча ва түйгуларига қараб ўз манфаатларини тартибга солади.

Натижада одамлар ўртасида фикрлар, түйгулар ва татбиқ қилинаётган қонунлар асосида алоқа вужудга келади.

Демак жамият – одамлар, фикрлар, түйгулар ва қонунлар мажмуасидан иборатдир.

Шунга кўра жамиятта кириш одамлар ўртасидаги алоқаларга қарши чиқиш демакдир.

Бу алоқалар – уларни бошқарадиган Салтанат орқали юргазилгани учун ҳам,

– салтанат ва уммат ўртасидаги инсон манфаатлари хусусидаги алоқаларга қарши чиқиш билан одамлар ўртасидаги мавжуд алоқалар таъсирланади,

– салтанат ва ҳалқ ўртасидаги алоқаларга куч ва журъат билан қарши чиқиш орқали жамиятни ларзага келтириш мумкин бўлади,

– бу алоқаларга кучли ва доимий зарба бериш билан одамларга ўз жамиятларининг ёмонлигини ва уни ўзгартириш зарур эканлигини ҳис қилидириш мумкин бўлади,

Ислом оламидаги ҳозирги бошқарув, исломий бошқарувдаги каби битта ҳокимнинг ўзида эмас, балки демократик тузум суратидаги ҳоким, сиёсатчилар ва сиёсий таъсирга эга бўлган партиялар ҳукмронлигига намоён бўлади,

Демак халқнинг бугуни ва эртасига таъсир кўрсатиш, бу уммат ва халқлар ичига кириш фақат шу ҳокимларга, уларнинг сиёсий фикрларига, уммат ва бошқа давлатлар билан бўладиган алоқаларига, ишлари ва тасарруфларига ҳужум қилиш, зарба бериш орқали мумкин бўлади.

Ҳокимларни уммат ва ўзлари хукм юритаётган халқлар ўртасидаги алоқаларни ҳамда бошқа давлатлар билан бўладиган алоқаларини бошқаришга тааллуқли фикрлари, ишлари ва тасарруфларига зарба бериш сиёсий ҳизбнинг ишидир. Сиёсий ҳизбнинг бундан бошқа иши бўлиши ҳам мумкин эмас.

Сиёсий фикрлар – «ҳоким сиёсий фикрлар асосида муҳосаба қилинади ҳамда одамларни шу фикрлар билан бошқариши учун ҳаракат қилинади», деган асосда берилади.

Ҳокимларнинг режаларини очиб ташлаш ва манфаатларни табаний қилиш сиёсатдан бўлиб, булар орқали ҳизб ҳокимларнинг иш ва тасарруфларига зарба беради.

Шунинг учун ҳизб ўзини сиёсий ҳизб сифатида сақлаб қолиши,

– ўзрайларини жамиятдаги ҳукмрон фикрларга айлантириши учун юқоридаги вазифалар ҳизбга аниқ ва равshan бўлиши зарур.

– сақофий вазифани адo этаётган сиёсий ҳизб – жамият сари юришни бошлаш учун фикрат ва тариқатни чуқур тушуниб олаётган,

– одамларга хитоб қилаётган сиёсий ҳизб – жамият сари амалий қадам ташлаётган,

– одамлар ўртасидаги алоқаларга тинимсиз қарши чиқаётган сиёсий ҳизб – жамият эшигини очаётган ҳисобланади, қачонки ҳизб:

– жамиятни ўзи табаний қилган фикрлар билан бошқарса,

– ўзининг фикрлари ва олиб бораётган ишининг тўғрилигига ҳамда умматни тўғри бошқара олишига ҳамда,

– умматда ҳокимлар фақат шу ҳизбдан бўлиши керак деган қатъий ишончни вужудга келтира олсагина, жамиятга кирган ҳисобланади.

Ҳизб жамиятда мустаҳкам қадам ташлашга қодир бўлиши учун сиёсий ҳаракатнинг:

- фикрий ва сиёсий кураши ички ва ташқи алоқаларга қаратилган бўлиши,
- тартибли ва жамоий сақофат ўзининг белгиланган йўлида давом этиши,
- услубларни мукаммал адo этиши ва воситаларни қўпайтириши лозим. Бу ишлар:

– қачонки ҳизб қарши чиқаётган алоқаларнинг воқеини ҳис қилиниб идрок қилинадиган,

– ҳизб тарқатаётган фикрларнинг воқелиги тасаввур қилинадиган бўлсагина натижা беради.

Шунинг учун ҳизб ўзи фаолият олиб бораётган мажолнинг,

– иш олиб бораётган ҳар бир вилоятнинг,

– ўзи салтанат ва халқ ўртасидаги алоқаларга қарши чиқаётган шаҳарнинг воқелигини яхши тушуниши,

– жамиятга ҳужум қилиш ва унга киришдаги ҳаракат режаси теран ва ҳис қилинадиган даражада ёрқин бўлиши лозим.

Фикрий кураш

Барча ваоситалар ва бор имкониятларини ишга солиш,

– фикрий курашдаги ҳизб табаний қилган асослардан оғишмаслик,

– етказилаётган фикр воқеини ўzlари очиқ-равshan тасаввур қилишилик,

– шарҳлаётганда бу фикр воқеини аниқ ҳис қилинадиган шаклда тасвиirlab бериш,

– куфр тўсиқ ўрнида қўйған барча фикрларни тарихий ва воқеий ходисаларга боғлаб, уларга мисол келтириб жонли мунозоралар пайдо қилиш билан фикрий курашни ҳис қилинадиган воқе устига қурган бўладилар.

Сиёсий кураш

– уммат ва салтанат алоқаларига дархол қарши чиқишини бошлиш,

– фақат ҳалокатли зарбалардангина ўзларини эҳтиёт қилиши,

– ишларни уddaрай олиш имконига қараб белгилаш,

– зарур ишларнинг бажарилишини талаб қилиш,

- ҳар бир содир бўлган ходисага муносабат билдириш,
 - жамият кирдикорларини очиб ташлаб,
-
- алоқаларга қарши чиқишда ишларни ҳужумкор шаклда танқид қилиш билан уларни қаттиқ силкитиб ташлаш,
 - келгуси манфаатларга қарши фикрий кураш ҳамда тартибли ва жамоий сақофатни ишга солиш,
- Шу куннинг фойда асосидаги манфаатларига қарши:
- улар гурухлар, минтақа, ўлка ёки бир бутун умматга алоқадор бўлишидан қатъий назар умматнинг ҳақиқий манфаатларини қабул қилиб:

1. Улкан маблағларни самарасиз сарфланиши натижасида уммат бошига тушаётган зулмнинг воқеини сифатлаб берилади ва бу мавзудаги шаръий ҳукмга тўхтамасдан ҳокимга қарши нафрат қўзғатилади,

2. Бирор муаммони ҳоким нотўғри муолажа қилаётганида бу муаммонинг тўғри муолажасини Аллоҳнинг ҳукми билан баён қилинади,

Шу куннинг сиёсий манфаатларига қарши:

- вазирлар маҳкамасининг қандай ташкил қилинганини,
 - уларнинг ҳукуматни қандай бошқараётганини,
 - парламент мажлисининг ғафлатда экани ва уларни сиёсий доирага айлантирган демократиянинг ўзи арзимас нарса эканини,
 - ажнабий давлат элчихоналарининг давлат ишларига аралашаётганини,
 - оқсоқоллар ва сармоядорларнинг ҳукмрон синфларга ўз таъсирларини ўtkазаётганларини
-
- вазирлар маҳкамаси ташкил қилинаётган ёки унга ишоч билдирилаётган пайтда,,
 - парламентнинг навбатдаги мажлиси очилаётган ёки уларга алоқали ҳодисалар содир бўлаётган пайтда фош қилиш орқали, гоҳо шу куннинг манфаатларига қарши чиқиш билан қўшиб олиб борилади.

Бу ишларни диққат билан, онгли равища татбиқ этиш жамият эшигини очилиши ёки ҳизбнинг ўзи уни очишига имконият яратади.

Ҳизб мақсади – салтанатни ҳокимлар қўлидан эмас балки ҳукмрон синф қўлидан,

– уни уммат билан салтанат ўртасидаги алоқаларга қарши чиқиш орқали,

– бу салтанатни исломий давлатга айлантириш учун,

– мавжуд салтанатни йўқотиш ёки уни парчалашга ёрдам берадиган салтанатни эмас, балки мавжуд салтанатни уммат воситасида олишдир.

Сўнгра мавжуд салтанатни шакли ва низомини ўзгартиради ҳамда Исломни татбиқ қилиш, Ислом рисолатини бутун оламга олиб чиқиш учун ҳаракат қиласди.

Бунда:

1. Вазирликларнинг бири иккинчисидан афзал кўрилмай, ҳукмрон синфларнинг барчаси нишонга олинади,

2. Одамлар ўз манфаатларини рўёбга чиқишини идрок этишидан ҳизбни ҳукм юритиш ҳамда унга таъсир ўтказишдан узоқлаштираслиги учун:

– мавжуд салтанат ўз қовурғаларини ўзи синдириб ташлайдиган,

– ҳайбатини йўқотиб, одамларнинг унга таъмасини қўзғайдиган,

– ҳалқумидан олиб, ҳаётига барҳам берадиган қўл ва бармоқларни кўпайтирадиган,

– Ислом бошқарувига, Ислом Давлатига ва Ислом байроғига одамларнинг иштиёқини қўзғатадиган ҳолда, одамлар устидан ҳукм юритилаётган кайфиятга қарши, Ислом ҳукмларига мувофиқ равища фақат ҳужум қилинаётган масаладаги шаръий ҳукмни баён қилиб берилишига жиддий эътибор берилиши лозим.

Лекин ишдан кўзланган фоя ҳокимиятни қўлга олиш эмас:

– балки исломий ҳаётни қайта тиклаш ва Ислом даъватини бутун оламга ёйиш, бунинг тариқати эса ҳокимият эканлиги,

Масала ҳокимият тепасидагиларни парчалаш эмас балки:

– Ислом фикрларини жамиятда ҳукмрон фикрларга айлантириш орқали ҳокимият тепасидагиларни парчалаш ва шу ҳукмрон фикрлар орқали уларнинг қўлидан салатанатни тортиб олишдир.

Салтанатнинг пайдо бўлиши:

– давлат ўзи асосланадиган янги фикрнинг пайдо бўлиши билан пайдо бўлади.

–салтанат эса одамлар ўртасидаги алоқаларни мажбурий тарзда бошқариш бўлиб, у ҳам шу фикрларнинг ўзгариши билан ўзгаради.

– одамлардаги фикрнинг тушунчага айланиши, уларнинг дунёқарашнини ҳам, манфаатларга қарашини ҳам ўзгартиради.

– бир минтақадаги одамларнинг манфаатларга қарашлари бир ҳил бўлса, улар ўз манфаатларини бошқарувчи салтанатни тиклайдилар.

– одамларнинг манфаатга қарашлари ҳар ҳил бўлса, улар бир неча гуруҳга бўлиниб кетадилар ва салтанат жамиятдаги кучли гуруҳнинг қўлига ўтади.

– ҳатто қабилачилик, демократик, исломий ва диктатура салтанати ҳам шахс салтанати эмас, балки гуруҳлар салтанатидир.

– ҳар қандай мамлакатда ҳокимиятга етишнинг тариқати, ҳаёт ҳақидаги муайян фикрларни пайдо қилиш, сўнг одамларнинг кўпчилиги ёки улар ичидаги кучли гуруҳнинг бу фикрларни розилик, қаноат ва қизиқиш билан қабул қилишларига эришишдир. Шунда табиий ва муқаррар равишда давлат вужудга келади.

– демак, салтанатни вужудга келтириш ва уни қўлга олиш учун – уммат ичida ҳаёт ҳақидаги муайян фикрларни пайдо бўлиши ва бу фикрларни розилик, қаноат ва қизиқиш билан қабул қиласиган кучли гуруҳнинг бўлиши шарт.

— умматнинг ўлчов, қаноат ва тушунчаларига зид бўлган ҳукмни татбиқ қилиниши, фақатгина умматнинг моддий ва фикрий қувватидан кучли моддий ва фикрий куч ёрдамида қилинадиган ташқи ҳужум орқали амалга оширилиши мумкин.

— умматнинг кўпчилиги ёки унинг ичидаги кучли гуруҳда исломий фикрларни вужудга келтириб, жамиятда улар асосида яшаш зарур эканлигини уларга ҳис қилдирадиган омил давлат ҳам, уммат ҳам эмас, ҳатто уммат орасидаги муфаккир шахслар ҳам эмас, агар улар шахс сифатида қолишса, балки — ҳизбdir.

Чунки давлат фикрий вужуд эмас, балки уммат қабул қилган тушунча, ўлчов ва қаноатлар мажмуасини умматга татбиқ қилувчи **ижроий** вужуддир. Давлат ўз вужудини умматдан олиб, умматнинг ҳаётий ва идрокий воқелигидан четга чиқиб кетиши мумкин эмас.

Уммат эса — бир эркак ва аёлдан келиб чиқсан, фикрий, узвий ва жисмоний қувватлари бир-биридан фарқ қиладиган, ўлчов, тушунча, қаноатлари ва уларни ижро қилиш услублари ҳилма-ҳил ва мураккаб бўлишига қарамасдан, аслий фикрлар ҳукмронлик қиладиган, фикрлашда мана шу асосга чекланган **ижтимоий** вужуддир. Хеч бир халқ ва уммат жамоий сифати билан ўзининг паст ва тубан бўлган умумий ҳаётга қарашини, анъанавий муштарак ўлчов ва қаноатларини ўзgartаришга қодир бўла олмайди.

Шахслар — шахс деган сифатлари билан — вужуд ҳисобланмайдилар

Шахс қанчалар қудратли бўлсада уммат ва давлат вужудига таъсир қила олмайди,

уларга улардан кучлироқ, вужудлик сифатига эга бўлган, бир вужудни ташкил қилиш имкониятини берувчи робита билан боғланган омиллардан таркиб топган вужудгина таъсир қила олади.

Ўлчовлар, тушунчалар ва қаноатлар:

— давлатнинг ҳуқуқий, умматнинг ижтимоий воқеини белгилайдиган,

— уммат ва давлатнинг ишларига таъсир ўтказадиган,

— уммат ва давлатнинг ҳаёт ишларида пойдеворлик вазифасини ўтайдиган **манбаъдир**.

Демак ўлчовлар, қаноатлар ва тушунчаларга манбаъ бўлишга,

— уммат ва давлатга таъсир ўтказишга,

— уларни пайдо қилишга, мустаҳкам ўрнатишга, муҳофаза қилишга, тўғрилаш ва алмаштиришга қодир нарса уммат ҳам, давлат ҳам, мутафаккир шахс ҳам эмас балки ҳизбидир.

Ҳизб ва унинг вужудга келиши

Фикрларнинг ҳилма-ҳиллиги, тушунчаларнинг қарама-қаршилиги жамият муаммоси бўлиб, бу муаммо албатта шу жамиятдаги ҳизб ёки уюшмаларнинг бири томонидан тартибли ё тартибсиз, моддий ёки фикрий кураш орқали ҳал қилинади.

Ҳизб лугатда — кишининг қўшниси, ҳамроҳи дейилса,

Шариатда — жамиятда пайдо қилиш хоҳланайтган ва аъзолари иймон келтирган **фикратга** асосланган уюшма дейилади.

Фикрат, инсон истеъдоди билан ишлаб чиқилиши, қийин шароит ва вазиятлар натижасида юзага келиши, мантиқ ва илмий изланишлар натижаси ҳамда ваҳий орқали вужудга келиши мумкин бўлиб, буларнинг энг тўғри ва яхиси, Аллоҳ Таоло томонидан юборилган фикрат — мабдадир.

Муфаккир — зеҳнида вужудга келган фикратга қатъиӣ ишонса,

— у қаноатга айланиб, шаҳсий фикрдан тушунча ва ўлчовга қўчса,

— у бир жамоатда такрорланиб, қаноатлантирилиб, татбиқ қилинишга ўтса, жамоат ва унинг ҳар бир аъзосининг мулкига айланади.

— шунда у фикрлаш доирасидан одамларда ва сўнгра жамиятда мавжуд бўлиш ўрнига қўчади.

— фикрат уларнинг дунёқарашлари ва ҳаёт ишларини тартибга солиб уларга кучли таъсир қиласиган ҳукмрон фикрга айланади.

— натижада муайян тушунча, ўлчов ва қаноатларни ўзида мужассам этган кишиларни ақида ва ҳизбий сақофат асосида бирлаштирган **фикрий** вужуд, ҳизб ташкил топади.

Бу вужуд – уммат вужудининг эмас, умматнинг бир қисмидан иборат бўлган,

– давлат вужуди остида эмас, салтанат остида ҳаракат қиладиган,

– уммат ва давлатга таъсир кўрсатадиган, уммат ичида шаклланган ҳизбидир.

Вужудлар жанги

Ҳизб вужуд сифатида бир вақтнинг ўзида таъсирланиш ҳусусиятига эга бўлган давлат ва уммат вужудлари устидан фалаба қозониш учун кураш олиб боради.

Кураш муддатини фикрий вужудини маҳкам ушлаши билан қисқартиради.

Ҳизб тушунча, ўлчов, қаноатлардан чекинмаса:

– тезда одамлар ичидаги кучли гуруҳ устидан фалаба қозонади ва уммат вужуди ичида етакчи марказни эгаллайди,

– мана шу янги вужуд ёрдамида давлат вужудини қулатади,

– фикрий ва ижроий вужуд ёрдамида бошқа барча гуруҳлар устидан голиб чиқади ва уларни ягона уммат вужудида бирлаштиради.

– ҳизбнинг кураши фикрий ҳамда қаноат, ўлчов ва тушунчалар курашидир.

– у умумий алоқалар ва умумий манфаатларга ҳам қарши курашади.

Давлат – ижро қилиш ҳуқуқига эга бўлган салтанатдан,

вужуди – ижро қиладиган ўлчов, қаноат ва тушунчалардан иборат.

Уммат – фикрий, узвий ва жисмоний қувватлари турлича бўлган инсонлардан,

вужуди – ижро қилинадиган ўлчов, қаноат ва тушунчалардан иборат.

Ҳизб – одамлар жамоаси ҳамда тушунча, ўлчов ва қаноатлардан,

вужуди – тушунча, ўлчов ва қаноатлар манбай бўлган фикратдан ҳамда тушунча, ўлчов ва қаноатлар билан одамлар жамоасини боғлаб турган ақида ва ҳибий сақофатдан иборат

Демак ҳизб:

– тушунча, ўлчов ва қаноатларни парчалаб ташлаш билан салтанатни эмас, балки давлатнинг вужудий сифатини парчалаш учун,

– тушунча, ўлчов ва қаноатларни парчалаб ташлаш билан умматни ёки унинг бирор аъзосини эмас, балки умматни қўлга олиш, шаънини кўтариш, тубан вужудни гўзал, юксаклик ва улуғлик билан ажралиб турувчи вужудга айлантириш учун унинг вужудидаги бузуқ сифатларни парчалаб ташлаш учун фикрий вужуд сифатида бу икки вужуд билан курашади. Бу вужудлар курашидир. Кураш иккала вужуд билан бўлсада, давлатнинг вужуди ҳокимиятга эга бўлгани учун, курашнинг унга қаратилгани очиқ кўриниб туради.

Шунинг учун ҳизб муваффақиятсизликка учрамаслиги, курашда кучсизланиб, вужудий сифатини зайдифлаштириб юбормаслиги учун:

– жамиятга ёлғиз фикрий вужудий сифат билан кириши,
– бошқа бирор сифат ва вужудий сифатга асосланмаган амални шерик қиласлиги лозим.

Бу вужуд давлат ва умматнинг шахсияти каби қуввати, ҳайбати ва ўзи ҳам ҳис қилинадиган шахсиятдир.

Мана шу шахсият ва вужуд кураш майдонига киради ва умматга етакчилик қилиш, кейин салтанат тизгинини қўлга олиш ва бу шахсиятни уммат ўзининг шахсияти қилиб олиш учун ва умматнинг шахсиятини ҳизб ўзининг шахсияти қилиб олиш учун ҳаракат қиласди.

Ҳизб жамият ичкарисига осонлик билан тезроқ киришга имкон тополмай, жамият эшиги олдида туриш вақти чўзилиб кетганда:

– Росул...нинг сийратларини таъвил қилиш, ҳизбнинг фикр ва нашраларини шарҳлаш ҳамда воқедан мисоллар келтириш билан,

Ҳизб жамият ичкарисига киргач эса:

– Ислом воситалари заиф, куфр воситалари эса кучлилигини баҳона қилиб ўзрайларидан қайтаришларга йўлиқади.

Бу тўсиқни хизб – ўзининг ақидавий ҳақиқати ва мабдаий ҳусусиятини тиниқ идрок этиши,

– ўзи табаний қилган услугуб ва воситаларига фикратга аҳамият бергани каби жиддий аҳамият бериши,

– табаний қилган фикрий, сиёсий ва идорий райларининг барчасини ўигитлар онгидаги мутлақо иккиланишсиз, тўла қаноат, розилик ва ҳотиржамлик билан мустаҳкам ўрнатиши,

– услугуб ва воситаларини онгли равишда, ўз фикрат ва тариқати асосида амалга ошириши,

– ўзининг зотий қийматларини тўла сақлаган холда жамиятдан таъсирланмай, бошқаларга бўлган ишончни сусайтириб, жамиятни ўзгартириши ҳамда

– қатъий ҳаракат қилиши билан бу тўсиқ ва қийинчиликларни енгиб ўтади.

Жамиятга кириш режасини амалга ошириш услублари

Ҳизбнинг вужуди унинг жиҳозини англатмайди, балки у бундан кўра қамрови кенгроқдир. Ҳизб вужуди – тушунча, ўлчов ва қаноатлар манбайи бўлган фикратдан ҳамда тушунча, ўлчов ва қаноатлар билан одамлар жамоасини боғлаб турган ақида ва ҳизбий сақофатдан иборат. Ҳизбий амалларни ҳизб жиҳозлари бажаради.

– ҳизб ўигитларининг ҳалқалар бериши ва жамиятга боғланишини,

– маҳаллий жиҳознинг тартибли ва жамоий сақофат беришини,

– даъватни бошқариш, мунозараларга тааллуқли тартиботларни қўллашини,

– ўигитларни кучайтириш учун муайян услубларни жорий қилишда давом этишини,

– буйруқларни салоҳиятга эга шаҳсга онгли равишда итоат қилган холда, бир бутун вужуд кўриниб турган суратда бажарилишини,

– ҳар бир ҳизбий маҳаллий лажнадан узилиб қолган тақдирда ҳам ички туртки асосида ҳаракат қилишини,

— маҳаллий лажна ҳам вилоят лажнасидан узилиб қолса, ўз шахсий турткиси асосида ишни давом эттиришни таъминлаш, яъни ҳизбни бошқариш вилоят лажнасининг ишидир.

Вилоят лажнасининг моҳияти:

— ҳизбни бошқарадиган, бир ўлкада ҳизб сифатида ҳаракат қилиб, ҳизбнинг сиёсий кўринишини намоён қиладиган вилоят лажнаси бўлиб,

— ҳизбни уммат ичида фикрий жиҳатдан кўрсатганидек, сиёсий жиҳатдан ҳам кўрсата олиши вожиб, чунки сиёсат ҳизбнинг ташқи кўриниши, фикр эса унинг табиатидир

Вилоят лажнасининг ишлари:

1. салоҳияти фақат мўътамадга берилган ижроий ишлар,
2. лажна сифатида лажнанинг ўзига берилган ўз минтақасидаги идорий ишлар.

Қарор қабул қилиши:

— фикрга олиб борадиганрайларда энг тўғрисига эргашилади,
— агар райларда битта фикрга таслим бўлинмаса, ҳар қандай нарсадан қатъий назар мўътамад фикри қувватланади.

— амалга олиб борувчи райларда эса кўпчиликнинг фикрига эргашилади.

Вилоят лажнаси жамиятга кириш учун белгиланган режани ижро қилишда қабул қилинган услубда ҳаракат қилди.

1. Қиёдат тарафидан келаётга буйруқларни бажариш.
2. Қиёдат тарафидан келган баёнот, варақа, эслатма ва бошқаларни босиб чиқариш ва тарқатиш

Вилоят лажнаси ўзи тарафидан жамиятга киришни амалга ошириши:

— одамлар манфаатлари борасида салтанат ва уммат ўртасидаги алоқаларга дарҳол қарши чиқишни бошлаб юбориш,
— варақалар чиқариш,
— мақсадли зиёратлар ва жамият билан боғланишни йўлга қўйиш,
— услублари аниқ белгиланган ҳолда мулоқотлар ўтказиш,

— матбуот томонидан бўлиш шарти билан бир неча маҳаллий газеталар чиқариш,

Ҳаракат бирлиги, тўғрилиги ва соғломлигини сақлаш учун:

— барча ҳаракатлар ҳизб табаний қилган фикрлар, хукмлар ва сиёсий райларга мувофиқ бўлиши,

— вилоят лажнаси тарафидан чиқарилаётган варақа ва журнallардан қиёдатга нусҳа юборилиши,

ҳар икки ҳафтада таҳририй мактуб ва ҳар икки ойда бир марта қиёдатга элчи юбориши,

— ҳаракатни қисмларга бўлишга жиддий эътибор беради ва чуқур баҳс қилинади,

— вилоят лажнаси қисмларга бўлишда йўл қўйган ҳатоларни қиёдат тузатади.

Вилоят лажнаси бу даврда ҳизбий мустаҳкамланишни ва уммат билан алоқаларни кучайтиришни амалга ошириш учун:

Ҳизб жисмига нисбатан:

— ўзлари аланга ичиди, жанг майдонида бўла туриб, уйғотилгандаридан кейин яна уйқуга кетганлар учун ачинилмайди,

— ҳизбийларни фақат ёрдам кўрсатадиган ёки фаҳрий аъзолик учун кўпайтирмай,

— вилоят лажнасининг салобати ва амал қилиш қудрати мукаммал бўлиши,

— ҳар бир аъзоси ҳалқа олиши ва ҳалқа бериш, шаҳрий ҳалқаларга қатнашиши, топширилган вазифаларни мукаммал бажариши учун,

— шаҳсларда ҳизб сақофатини кучайтиришга эътибор бериши лозим.

Умматга нисбатан:

— уммат раийга зид райларни очиқлик ва журъат билан, қўйполлик қилмай,

— умматни қутқариш, тубан ҳолатдан юксалтириш учун ҳаракат қилаётганини бағри кенглик билан баён қилиб бериши лозим.

Вилоят лажнаси ҳизб табаний қилган қоидаларни тушуниш ва татбиқ қилишга жиддий эътибор беради.

- масъулият жамоат орасида салоҳият бўлинганига қараб бўлинниб — эътиборсизлик келиб чиқмаслиги,
- ижро қилиш талаб қилинаётган куч ва қувватнинг — бир шахсда мавжуд бўлмагани учун — «салоҳият якка тартибда, амал қилиш эса жамоий бўлади»
- мўътамад вилоят лажнаси ёки маҳаллий жиҳоз аъзоларининг хоҳлаганидан ёрдам олади,
- мўътамад пойтаҳтда бўлиб, даъват учун керак вақтда уни тарк этади.
- вилоят лажнаси аъзолари шаҳарларни белгиланган ва муқаррар суратда зиёрат қилишлари вожиб.

Жамиятга кириш шакли

Ҳизб кириш учун ҳаракат қилаётган жамият гайри исломий жамият бўлиб, унга кириш Исломнинг куфрга қарши кириши шаклида бўлши шарт.

- жамиятга фикрларнинг дипломатик йўл билан киритилиши, Исломни жамиядан узоқлаштириб юборади.
- демак, жамиятга кириш учун қўйиладиган биринчи қадам тушунчалар, қаноат ва асосий ўлчовларни ақидавий услугуб билан парчалаб ташлашdir.
- жамиятга соғ Исломдан бошқа бирор нарсани киришига йўл бермаслиги лозим,
- чунки ҳизбнинг жамиятга кириши куфр устидан исломнинг ғалаба қозониши бўлади.

Ҳизбнинг жамиятга киришини тўсиш учун куфр жамияти унинг эшиги олдига:

«Ватанпарварлик», «Социализм», «Ҳарбий иттифоқларга қўшилмаслик», «Демократия», «Исломнинг маслашувчанлиги», «Сиёsat бошқа, дин бошқа», «Бошқа умматлардаги мослашувчанликдан фойдаланиш», каби сиёsat ва қонун чиқаришдаги асосий ўлчовлардан иборат **зулфин ва қулфлар** қўяди.

- бу фикрларнинг сохталигини фош қилиб, парчалаб ташлаш билан жамиятга кириш осонлашади.

Ҳизб жамиятга кирганда давлат ҳокимлари:

– жамиятда бетайинликни пайдо қилиш, ўзлари ўтирган жойни сақлаб қолиши учун:

«Исломга зид әмас», «Яашаш даражасини күтариш», деган ниқоб остида исломий бўлмаган ҳар ҳил фикрларни жамиятга киритишларига йўл қўймаслиги, уларни парчалаб ташлаш учун уларга ҳужум қилиши,

– ҳизб табаний қилмаган бирорта фикрни кўтариб чиқмаган холда, табаний фикрларга зид илсомий фикрларни ундаги тушуниш йўлини баён қилиб бериш орқали ҳал қилиши,

– ҳизбдан бошқалар тарафидан тарқатилган исломийрайларни ҳизб райига зид бўлса, мунозарага зарурат бўлса мунозара қилиш, зарурат бўлмаса эътиборсиз ташлаб қўйиши билан, жамиятда пайдо бўлиш ҳавфи бўлган бетайинликни олдини тўсади.

Ислом билан куфр ўртасидаги бу кураш куфр енгилиб, Ислом голиб бўлгунича давом этаверади.

Учинчи босқич

– ҳокимиятга етишна боғлиқ бўлиб бунинг учун қилинадиган ишлар:

1. Саралангандар гуруҳ ҳизбий уюшма воситасида Мабдани бирданига, ҳеч қандай шерикчиликсиз, вазиятлар қандай бўлишидан қатъий назар, инқилобий равишда татбиқ этиш учун ҳокимиятни уммат орқали олади,

– сўнгра Давлатни назорат қилиш учун умматга етакчилик қиласи ҳамда Ислом юртларида ва оламнинг бошқа ерларида Ислом даъватини ёяди.

Ҳизбут Тахрир - Исломий Давлатни барпо қилишининг, унинг боқий қолишининг, Исломни тўғри татбиқ этилишининг, бу татбиқнинг давомли бўлиши ва Исломий даъватни оламга ёйилишининг ҳақиқий кафолатидир!

Сүнгра ўз тариқати асосида Давлатни назорат ва муҳосаба қилади, Умматга етакчилик қилади ва оламга Ислом даъватини олиб чиқишида давом этади.

2. Сиёсий бўлишига боғлиқ бўлиб, булар ҳиздан қўйидагиларни талаб қилади:

— умматга етказилмоқчи бўлган фикратни ҳизб жисмига сингдириб, фикратга қилинаётган даъватни ҳизбга даъват қилиш билан бирга олиб боришни,

— умматга ҳизбий ҳаёт ва ҳизбий амаллар сув ва ҳаводек зарур эканлигини тушунтириш, амалдан тўсувчи нарсаларни олиб ташлаб, ҳизбий ҳаётда табиий ҳаракат қилишга очиқ даъват қилишни,

— умматга қабул қилган фикратини олиб келган ҳизбни ҳам ўз бағрига олиши, ҳизбсиз яشاши мумкин эмаслигини тушунтиришни,

— жамоий сақофат беришда ҳизбнинг жамиятга раҳбар эканлигини тушунтиришни,

— ҳукмни ўз воқеига туширадиган, асосларига боғлайдиган динамик фикрлар ишлатиш билан одамларни уйғотиш, эътиборини тортиш, ҳаяжонга солиш ва ишончларини қозонишни,

— ҳизб жисмини пок сақлаш, ишонч ва ростгўйлик билан умматга намуна бўлишлари учун, табаний фикрлар орқали ҳужайраларга сайқал бериш ва муҳофаза қилишни,

— умматнинг ҳато фикрий пойдеворини ўзгартириш учун, узлуксиз ва жиддий ҳаракат қилишни,

— уммат ҳизбни рад этганда сабр қилиб, умид билан умматга чиройли ва ҳикмат билан муомала қилишда давом этишни,

— умматда содир бўладиган қаршилик ва қўполликларга, вазият ва натижаларга аҳамият бермасликини,

— куфрни парчалаб, Исломни тиклашда Росулуллоҳ ﷺ ва у зотнинг саҳобаларидан ибрат олган ҳолда, мақсадларни ошкора амалга оширишни талаб қилади.

